

Мой Учитель (взгляд наоборот)

Ну что застыл ты около стола,
Как изваянье Будды на граните?..
Она тебе открытку принесла,
Она тебе сказала «Мой учитель»

А за окном рассветная весна,
Как юность, что ушла-не попрощалась,
Вернулась вдруг (на миг? на полчаса?)
И тихо в твоё сердце постучалась...

Урок умел ты сходу стартовать –
Вопрос. Ответ. Контрольные-«летучки»
Простреливалась каждая тетрадь
Твоей кроваво-красной авторучкой.

Ты знал, давать слабину там нельзя.
Насмешки и подколки били мимо.
Но о её огромные глаза
Твой взгляд споткнулся непреодолимо

И чтобы не пошёл фрегат ко дну,
Не рухнули основы мироздания,
И чтоб в её глазах не утонуть,
Придумывались игры и заданья...

И вот стоишь, открытку тебе –
Пингвин влюблённый, растеряха-школьник...
Алё, чувак! Звонок не для тебя?..
Шуруй в буфет и лопай свой рассольник!

Учти, тебя никто не станет ждать!
Прощёлкаешь обед, потом и ужин...
Ты так, по ходу, можешь исхудать.
Кому дистрофик-препод будет нужен ☺ ☺ ☺

Крутым и неприступным был. И чё? -
Ты ж этот образ в пять секунд разрушил.
Но солнца луч светло и горячо
Обжѐг непроницаемую душу ☺

И одного лишь хочется сейчас:
Секундной стрелки бег остановите,

מוֹרָה שְׁלִי (מִבֶּט הַפּוֹרֵךְ)

אתה נדהם – פסל מבין פסלים;
הכול קרה צ'יק-צ'אק וכן מפתיע.
היא באה ואמרה "מוֹרָה שְׁלִי",
היא בשבילך גלויֵת פרחים הביאה.

ובחלון פריחת-אביב צעירה,
שבלי לומר "שלום" תמיד הולכת,
חזרה עכשיו, לרגע נעצרה
ובליבך נגעה פתאום בשקט...

ידעת להתחיל בשיעורים,
לשאול, לבחון... נראית זה רגוע..
נורו כל מחברות התלמידים
בעט שלך, אדום פדום, קבוע.

חולשה – דבר שלא מוכר לך
ולגלוגים גם לא נגעו אליך.
אבל נתקל לפתע מבטך,
בקסם תהומי שבעיניך.

ולמען להסתיר את הסיבה,
את כל ההתרגשות וכל המתח,
וכדי שבעיניך לא תטבע,
מגוון המשימות להם המצאת.

...אתה נדהם – ידיך רועדות
כמו איזה נער חטיבת ביניים...
הלו, בחור! תפסיק עם השטויות!
תעוף כבר לאכול הצהריים!

פי אף טבח לך שם לא ימתין -
תחמיץ ת' האוכל, תפספס ת' היופי.
יאז עלול לרזות לחלוטין;
מי יצטרך בכלל מורה דיסטרופי ☺ ☺ ☺

מורה קשוח – כך חשבו אותך.
דמותך, אומנם, בתוך דקה נשברת,
אך קרן אור בחום שלה פילקה
את הנשמה, הייתה זה מסוגרת ☺

ולא שוות דבר מיליון מילים,
עצרו רק את הרגע המפתיע

Когда она вошла с открыткой в класс,
Когда она сказала «Мой учитель»...

כשהיא אמרה לך "מוֹרָה שֶׁל",
כשבבבילך גלית פרחים הביאה.